

tus vestri divinum quoddam in humanis rebus vel providendis vel decernendis eluxit ingenium; in hoc potissimum mirifice effulsit, cum egregia prudentia, quam Henrici III. in successore pronuntiando consilium, quam sanguinis regii procerum consensus necessaria ad Gallie turbines discutiendos forent, animadvertit; omnesque sibi in utramque partem eventus subjecit, quando regni illius conservationem sua interesse cognovit; quod ab ortus sui initio, vel præteritis successibus, vel mutuis rationibus, indissolubili vinculo cum Republica Veneta coaluit; neque quidquam ei adversi contingere unquam potuit, quin ad Venetos quoque ipsos redundaret. Ac licet ab externis Principibus nobilissimo regno innumeris pene modis struantur insidiæ; sanctissimo religionis velo, iniquis consiliis atque conatibus prætexto, societates parent; quater ac prosternere Regem nitantur: attamen, Deo juvante, propria virtute innixus, constans immotusque manebit. Non illi ad se tuendum vires cum domesticæ tum externæ deerunt: auxilia Anglorum, Germanorum subsidia aderunt: ab adversariis opprimi se non patietur: minime se deseret; nihil intentatum prætermittet; quamvis ingenti animi molestia jam tum præ sagire sibi videatur, quot inde damna, quot clades christianæ reipublicæ impendeant. Verum in Deum Optimum Maximum justî atque æqui parentem ac protectorem cuncta consilia spemque rejiciet, opem illius summa fiducia expectans, ut tandem post tot procellas ac tempestates quassatam agitatamque ratem incolumem portus excipiat. Ad hæc perficienda baud parum sapientissimi istius Senatus auctoritas juverit, qua procul dubio frena aliorum Principum consiliis quodammodo injecta sunt, qui prudentissimæ ejusdemque catholicæ Reipublicæ exemplum conspicientes, hærebunt animis, neque adeo præcipites ad ea se demittent, quæ per pietatis speciem ambitioni immodicæque aliorum cupiditati gradum faciant: quod sane accidisset, nisi vestra prudentia reliquis faces prætulisset. Ac demum quis novit, an non opportune hujuscemodi decreto Reipublicæ quieti egregie consultum sit? alioqui multis propositis conditionibus illicitæ, ut sensim nonnullorum consiliis irretita, inexplicabilibus sese nodis abstringeret, gravique Gallie, Italie, reipublicæque christianæ jactura, aliorum magni-

tudi-